

КАМЪНАРИ.

Срѣдъ полето
Хълмъ се дига,
До небето
Врѣхъ му стига.

По срѣда му
Черни скали —
По тѣхъ пѣплятъ
Камънари.

Дупки въртятъ,
Барутъ-палятъ,
Камъкъ къртятъ
И търкалятъ.

Бѣдни гости
Въ поля родни —
Души прости
И не злобни,

Тукъ съ години
Прѣминаватъ,
Домъ, роднини
Не познататъ —

Черенъ камъкъ
Тѣ налитатъ,
Черенъ залъкъ
Да опитатъ.

Чукай, чукай,
Чукъ невѣренъ,
Пукай, пукай,
Камъкъ черенъ!

За гивгири
И основи
На здания
И мостове.

Срѣдъ полето
Хълмъ се дига,
До небето
Врѣхъ му стига.

По срѣда му
Дупка зѣе,
Чукъ чиличенъ
Вжтрѣ пѣе.

Ц. Церковски.

